

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 21. februar 2022
Kontor: Sikkerhedskontor II
Sagsbeh: SINO
Sagsnr.: 2021-0030-6980
Dok.: 2244308

Besvarelse af spørgsmål nr. 320 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 320 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. december 2021.

Nick Hækkerup

/

Louise Mariegaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 320 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvorfor sidestilles sprængledere i liberale erhverv, som har gennemført politiets lovpligtige kurser i sprængteknik, ikke med civilstatslige og kommunale myndigheder således, at kontrol og krav om sprængtilladelser er enslydende?”

Svar:

Der gælder samme krav til håndtering af eksplosivstoffer for myndigheder og liberale erhverv. Ifølge våbenlovens § 9, stk. 1, gælder våbenlovens § 2, stk. 1 og 4, samt § 4 om bl.a. tilladelse til at erhverve, besidde, bære eller anvende eksplosivstoffer imidlertid ikke for civile statsmyndigheder. Endvidere følger det af våbenlovens § 9, stk. 1, 4. pkt., at kommunale myndigheder ikke skal søge om tilladelse til indkøb og anvendelse af eksplosivstoffer ved vejarbejder el.lign.

Våbenlovens § 2, stk. 1 og 4, samt § 4 blev indført ved nr. 122 af 28. april 1934 om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben mv. Det fremgår bl.a. af bestemmelsen, at det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, ved overdragelse at erhverve genstande eller stoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, eller at besidde, bære eller anvende sådanne genstande eller stoffer, herunder eksplosivstoffer.

De nærmere regler for tilladelse til erhvervelse, besiddelse og anvendelse af eksplosivstoffer til liberale erhverv er reguleret af bekendtgørelse nr. 1247 af 30. oktober 2013 om eksplosivstoffer, jf. våbenlovens § 1, stk. 6. Det følger af eksplosivstofbekendtgørelsen § 12, stk. 1-3, at tilladelse til eksplosivstoffer kun kan meddeles til personer, der kan godtgøre at have en rimelig interesse i at få tilladelse. Det er endvidere et krav, at personen kan fremlægge bevis for gennemførelse af et af Rigspolitiet godkendt kursus i eksplosivstoffer eller i øvrigt kan godtgøre at have de fornødne faglige kundskaber, således at anvendelsen af eksplosivstoffer sker på sikkerhedsmæssig forsvarlig vis.

Våbenlovens § 9 blev indført ved lov nr. 122 af 28. april 1934 om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben mv. Bestemmelsen har været ændret flere gange siden. Hverken forarbejderne til bestemmelsen eller forhandlingerne i Landstinget og Folketinget om bestemmelsen inden vedtagelsen i 1934 ses umiddelbart at belyse spørgsmålet om, hvorfor man dengang valgte at undtage civile stats-

myndigheder og kommunale myndigheder fra de ovennævnte bestemmelser i våbenloven. Justitsministeriet har heller ikke umiddelbart i forarbejderne til de senere ændringer af bestemmelsen og forhandlingerne i Landstinget og Folketinget herom kunnet finde fortolkningsbidrag. Justitsministeriet har herudover ikke umiddelbart kunnet finde andre bidrag til fortolkning af bestemmelsen.

Det bemærkes – som det også fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 316 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg – at Rigspolitiet er ved at undersøge, hvorvidt det er muligt at konstruere en ordning for meddelelse af mere generelle tilladelser til anvendelse af eksplosivstoffer, hvorved branchens behov for løbende at kunne foretage de nødvendige sprængninger imødekommes.